

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A CINCEA

DECIZIE

Cererea nr. 49470/22
AUTOCOMERȚ-SERVICE S.A.
versus Republica Moldova
(a se vedea tabelul atașat)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a cincea), întrunită la 19 decembrie 2024 în cadrul unui Comitet compus din:

Kateřina Šimáčková, *Președinte*,

Gilberto Felici,

Mykola Gnatovskyy, *judcători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

Având în vedere cererea menționată mai sus, depusă la 7 octombrie 2022,

Având în vedere declarația Guvernului reclamat, care invită Curtea să radieze cererea de pe rol,

În urma deliberării, pronunță următoarea decizie:

FAPTELE ȘI PROCEDURA

Informații detaliate referitoare la societatea reclamantă pot fi găsite în tabelul anexat.

Societatea reclamantă a fost reprezentată în fața Curții de către dl A. Bot, avocat în Chișinău.

Plângerile societății reclamante în baza Articolelor 6 și 13 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 (neexecutarea unei hotărâri interne definitive în favoarea reclamantei și lipsa unui recurs efectiv în această privință) au fost comunicate Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”).

Reclamanta este o societate comercială care deține mai multe imobile în capitală. Printr-o hotărâre din 30 octombrie 2012, devenită irevocabilă prin decizia din 7 august 2013, autoritățile municipale (primăria și consiliul

municipal) au fost obligate să-i acorde dreptul de proprietate asupra terenurilor aferente clădirilor sale la un preț reglementat (stabilit la data depunerii cererilor sale, în iulie și decembrie 2006).

La 30 mai 2013, executorul judecătoresc a început procedura de executare a hotărârii contestate, urmată de o procedură de executare silită pusă în aplicare la 7 noiembrie 2018. Din dosar rezultă că, între 2013 și 2018, executorii judecătorești responsabili au adresat mai multe cereri autorităților municipale cu scopul de a asigura executarea hotărârii, însă fără succes.

Hotărârea a rămas neexecutată și, la 6 decembrie 2019, societatea reclamantă a introdus o acțiune în despăgubire în baza Legii nr. 87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, pentru a obține repararea prejudiciilor suferite. Instanțele au respins respectiv acțiune printr-o decizie definitivă a Curții Supreme de Justiție din 8 iunie 2022.

Prin scrisoarea din 20 aprilie 2022, societatea reclamantă a amintit autorităților municipale că hotărârea pronunțată în favoarea sa nu fusese încă executată. În replică, societatea reclamantă a fost informată că solicitarea sa era examinată în cadrul unei proceduri administrative.

ÎN DREPT

Guvernul a informat Curtea despre propunerea de a prezenta o declarație unilaterală în vederea soluționării problemelor ridicate de aceste plângeri. De asemenea, el a invitat Curtea să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 din Convenție.

Guvernul a recunoscut că a existat o încălcare a dispozițiilor Convenției menționate mai sus în privința societății reclamante, din cauza neexecutării hotărârii judecătorești pronunțate în favoarea sa și a lipsei unei căi de atac eficiente pentru a contesta această neexecutare. El s-a oferit să plătească societății reclamante suma stabilită în tabelul anexat și a invitat Curtea să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 1 litera (c) din Convenție. Această sumă va fi convertită în moneda Statului reclamat la rata de schimb aplicabilă la data transferului și va fi achitată în termen de trei luni de la data notificării deciziei Curții. În cazul în care suma nu va fi plătită în această perioadă, Guvernul s-a angajat să o majoreze, de la expirarea perioadei și până la efectuarea plății, cu o dobândă egală cu rata minimă a facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană pe parcursul acestei perioade, majorată cu trei puncte procentuale.

Plata va constitui soluționarea definitivă a cauzei.

Termenii declarației unilaterale au fost expediate societății reclamante. Prin scrisoarea din 8 decembrie 2023, avocatul societății reclamante a indicat că nu este mulțumit de termenii declarației unilaterale și a contestat suma propusă de către Guvern, nefiind suficientă pentru a elimina statutul său de

victimă. Ea a solicitat suma de 375.000 de euro (EUR), constituind valoarea cadastrală a terenului în litigiu și dobânzile de întârziere calculate din anul 2013 până în prezent, pentru prejudiciul material cauzat de repercusiunile asupra reputației societății, precum și de reducerea competitivității acesteia pe piață și de reducerea numărului de clienți, și 3.600 EUR pentru prejudiciul moral suferit.

Curtea reamintește că Articolul 37 § 1 c) din Convenție îi permite să radieze o cerere de pe rol atunci când:

„(...) din orice alt motiv constatat de Curte, continuarea examinării cererii nu se mai justifică.”

Astfel, potrivit acestei dispoziții, Curtea poate radia cererile de pe rol în baza unei declarații unilaterale a Guvernului reclamat, chiar dacă reclamantii doresc ca examinarea cauzei lor să continue [a se vedea, în special, *Tahsin Acar v. Turcia* (obiecție preliminară) [MC], nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI].

Jurisprudența Curții referitoare la neexecutarea sau executarea tardivă a hotărârilor judecătorești interne este clară și abundentă (a se vedea, de exemplu, *Cristea v. Republica Moldova*, nr. 35098/12, 12 februarie 2019, și *Botezatu v. Republica Moldova*, nr. 17899/08, 14 aprilie 2015).

Curtea constată că nu a fost prezentată nicio dovadă cu privire la prejudiciul suferit, având în vedere că societatea reclamantă și-a continuat activitatea în clădiri și, prin urmare, a utilizat *de facto* terenul în litigiu. Ea nu a indicat nici în ce măsură activitatea sa comercială a fost afectată. Societatea reclamantă nu a prezentat niciun contract de locațiune a terenului în cauză.

În plus, din corespondența părților rezultă că, începând cu 2011, societatea reclamantă nu a mai plătit chiria pentru teren. Prin urmare, se pare că argumentele societății reclamante sunt speculative și ipotetice. Acestea nu demonstrează nicio legătură de cauzalitate între presupusa încălcare și pierderile materiale reale pretinse.

De asemenea, Curtea observă că, în urma acțiunii în despăgubire inițiate de către societatea reclamantă, instanța supremă a respins cererea sa, din motiv de pasivitate și lipsă de inițiativă. Din materialele cauzei reiese că neexecutarea s-a datorat faptului că aceasta nu furnizase anumite documente referitoare la funcționalitatea clădirilor pe care le deținea (în special referitoare la construcțiile provizorii sau vechi din perioada sovietică, care nu fac obiectul procedurii de înscriere în registrul bunurilor imobile), astfel încât instanța să poată verifica autenticitatea dreptului de proprietate asupra clădirilor și să elaboreze soluții urbanistice care să permită delimitarea terenului respectiv.

În sfârșit, Curtea consideră că autoritățile naționale vor fi obligate să execute hotărârea favorabilă din 30 octombrie 2012 de la data la care societatea reclamantă furnizează documentele solicitate, în măsura în care,

între timp, procedurile administrative pendinte la nivel național nu au condus la o soluționare favorabilă a litigiului.

Având în vedere concesiile incluse în declarația Guvernului și cuantumul compensației propuse (care este conform celor acordate în cauze similare), Curtea consideră că nu mai există nicio justificare pentru continuarea examinării cererii [Articolul 37 § 1 (c)].

În plus, în lumina considerațiilor de mai sus, Curtea consideră că respectarea drepturilor omului garantate de Convenție și de Protocoalele sale nu o obligă să continue examinarea cererii (Articolul 37 § 1 *in fine*).

În sfârșit, Curtea subliniază că, în cazul în care Guvernul nu respectă termenii declarației sale unilaterale, cererea ar putea fi repusă pe rol în conformitate cu Articolul 37 § 2 din Convenție [*Josipović v. Serbia* (dec.), nr. 18369/07, 4 martie 2008].

Având în vedere cele de mai sus, cererea trebuie radiată de pe rol.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Ia act de termenii declarației Guvernului reclamat și de modalitățile de asigurare a respectării angajamentelor astfel asumate;

Decide radierea cererii de pe rol în baza Articolului 37 § 1 c) din Convenție.

Redactată în limba franceză și comunicată în scris la 23 ianuarie 2025.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunct

Kateřina Šimáčková
Președinte

DECIZIA AUTOCOMERȚ-SERVICE S.A. v. REPUBLICA MOLDOVA

ANEXĂ

Cererea privind plângerile formulate în baza Articolelor 6 § 1 și 13 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1
(neexecutarea sau executarea tardivă a hotărârilor judecătorești interne și lipsa unui recurs efectiv)

Numărul și data depunerii cererii	Denumirea societății reclamante și anul înregistrării	Numele și localitatea reprezentantului	Data recepționării declarației Guvernului	Data recepționării scrisorii reclamantei	Suma acordată pentru prejudiciul moral, inclusiv costuri și cheltuieli (în euro) ¹
49470/22 07/10/2022	AUTOCOMERȚ- SERVICE S.A. 1994	Bot Alexandru, Chișinău	22/09/2023	08/12/2023	1.600

¹ Plus orice taxă care poate fi percepută reclamantei.